

Фінансовий моніторинг в світлі нотаріальної діяльності

Методические материалы являются комплексным авторским исследованием, основанным на новом законодательстве в сфере финансового мониторинга (в том числе на подзаконных нормативно-правовых актах, принятых во исполнение нового Закона) и охватывает наиболее интересные для нотариального сообщества вопросы организации финансового мониторинга.

К. І. ЧИЖМАРЬ
І. М. ГАЄВСЬКИЙ

Фінансовий моніторинг в світлі нотаріальної діяльності

Методичні матеріали

Київ
«Видавництво
«Центр учбової літератури»
2016

К. І. ЧИЖМАРЬ
І. М. ГАЄВСЬКИЙ

Фінансовий моніторинг в світлі нотаріальної діяльності

Методичні матеріали

Київ
«Видавництво
«Центр учбової літератури»
2016

УДК 347.73:347.961
ББК 67.402+67.410
Ч - 59

Автори:

Катерина Іванівна ЧИЖМАРЬ — доктор юридичних наук, директор Інституту права та післядипломної освіти Міністерства юстиції України

Ігор Миколайович ГАЄВСЬКИЙ — кандидат юридичних наук, доцент, директор Департаменту координації системи фінансового моніторингу Державної служби фінансового моніторингу України

Чижмарь К.І., Гаевський І.М.

Ч - 59 Фінансовий моніторинг в світлі нотаріальної діяльності [Текст]:
Методичні матеріали. — Київ : «Видавництво «Центр учбової літератури», 2016. — 87 с.

Методичні матеріали є комплексним авторським дослідженням, що ґрунтується на новому законодавстві у сфері фінансового моніторингу (в тому числі на підзаконних нормативно-правових актах, що були прийняті на виконання нового Закону), та охоплює найбільш цікаві для нотаріальної спільноти питання організації фінансового моніторингу.

ISBN 978-611-01-0790-7

© Чижмарь К.І., Гаевський І.М., 2016
© «Видавництво «Центр учбової літератури», 2016

УДК 347.73:347.961
ББК 67.402+67.410
Ч - 59

Автори:

Катерина Іванівна ЧИЖМАРЬ — доктор юридичних наук, директор Інституту права та післядипломної освіти Міністерства юстиції України

Ігор Миколайович ГАЄВСЬКИЙ — кандидат юридичних наук, доцент, директор Департаменту координації системи фінансового моніторингу Державної служби фінансового моніторингу України

Чижмарь К.І., Гаевський І.М.

Ч - 59 Фінансовий моніторинг в світлі нотаріальної діяльності [Текст]:
Методичні матеріали. — Київ : «Видавництво «Центр учбової літератури», 2016. — 87 с.

Методичні матеріали є комплексним авторським дослідженням, що ґрунтується на новому законодавстві у сфері фінансового моніторингу (в тому числі на підзаконних нормативно-правових актах, що були прийняті на виконання нового Закону), та охоплює найбільш цікаві для нотаріальної спільноти питання організації фінансового моніторингу.

ISBN 978-611-01-0790-7

© Чижмарь К.І., Гаевський І.М., 2016
© «Видавництво «Центр учбової літератури», 2016

ЗМІСТ

ВСТУП	4
1. Нотаріус, як спеціально визначений суб'єкт первинного фінансового моніторингу.....	9
1.1. Купівля-продаж нерухомості	10
2. Здійснення нотаріусом ідентифікації, верифікації клієнта, вивчення клієнта та уточнення інформації про клієнта.....	13
3. Виявлення та реєстрація фінансових операцій	26
4. Аналіз інформаційного обміну нотаріуса у сфері фінансового моніторингу.....	32
5. Зупинення нотаріусом фінансової операції чи відмова у її проведенні: теоретико-правові аспекти та проблематика.....	46
6. Заходи щодо осіб стосовно яких застосовані персональні спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції)	56
7. Ризики нотаріальної професії у сфері відмивання коштів: аналіз та приклади схем легалізації	58
8. Юридична відповідальність нотаріуса за порушення вимог законодавства у сфері фінансового моніторингу	68
9. Перелік базових нормативно-правових актів	86

ЗМІСТ

ВСТУП	4
1. Нотаріус, як спеціально визначений суб'єкт первинного фінансового моніторингу.....	9
1.1. Купівля-продаж нерухомості	10
2. Здійснення нотаріусом ідентифікації, верифікації клієнта, вивчення клієнта та уточнення інформації про клієнта.....	13
3. Виявлення та реєстрація фінансових операцій	26
4. Аналіз інформаційного обміну нотаріуса у сфері фінансового моніторингу.....	32
5. Зупинення нотаріусом фінансової операції чи відмова у її проведенні: теоретико-правові аспекти та проблематика.....	46
6. Заходи щодо осіб стосовно яких застосовані персональні спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції)	56
7. Ризики нотаріальної професії у сфері відмивання коштів: аналіз та приклади схем легалізації	58
8. Юридична відповідальність нотаріуса за порушення вимог законодавства у сфері фінансового моніторингу	68
9. Перелік базових нормативно-правових актів	86

ВСТУП

Минуло вже п'ять років, як у 2010-му році було суттєво оновлено національне законодавство у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму. Прийнято нову редакцію базового у цій сфері Закону, змінено підзаконне нормативно-правове регулювання.

Відповідно — нотаріуси набули статусу спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу, а отже взяли на себе певні зобов'язання у сфері фінансового моніторингу.

У жовтні 2014-го року сталась не менш важлива подія — Верховною Радою України прийнято новий Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (Закон)¹, що беззаперечно надало поштовх до подальшої розбудови системи боротьби з відмиванням коштів.

Проект цього Закону був зареєстрований у Парламенті лише 12 вересня 2014 р., вже 7 жовтня був прийнятий в першому читанні за основу, а через тиждень — 14 жовтня у другому читанні та в цілому як Закон (№ 1702-VII). Це неймовірно швидке і безпрецедентне прийняття Верховною Радою подібного роду законодавчої ініціативи, адже (із преамбули Закону) Закон спрямований на захист прав та законних інтересів громадян, суспільства і держави, забезпечення національної безпеки шляхом визначення правового механізму протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а також формування загальнодержавної багатоджерельної аналітичної бази даних для надання правоохоронним органам України та іноземних держав можливості виявляти, перевіряти і розслідувати злочини, пов'язані з відмиванням коштів та іншими незаконними фінансовими операціями.

¹ Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення: Закон України, 14 жовтня 2014 р. № 1702-VII // Голос України. — 2014. — № 216.

ВСТУП

Минуло вже п'ять років, як у 2010-му році було суттєво оновлено національне законодавство у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму. Прийнято нову редакцію базового у цій сфері Закону, змінено підзаконне нормативно-правове регулювання.

Відповідно — нотаріуси набули статусу спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу, а отже взяли на себе певні зобов'язання у сфері фінансового моніторингу.

У жовтні 2014-го року сталась не менш важлива подія — Верховною Радою України прийнято новий Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (Закон)¹, що беззаперечно надало поштовх до подальшої розбудови системи боротьби з відмиванням коштів.

Проект цього Закону був зареєстрований у Парламенті лише 12 вересня 2014 р., вже 7 жовтня був прийнятий в першому читанні за основу, а через тиждень — 14 жовтня у другому читанні та в цілому як Закон (№ 1702-VII). Це неймовірно швидке і безпрецедентне прийняття Верховною Радою подібного роду законодавчої ініціативи, адже (із преамбули Закону) Закон спрямований на захист прав та законних інтересів громадян, суспільства і держави, забезпечення національної безпеки шляхом визначення правового механізму протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а також формування загальнодержавної багатоджерельної аналітичної бази даних для надання правоохоронним органам України та іноземних держав можливості виявляти, перевіряти і розслідувати злочини, пов'язані з відмиванням коштів та іншими незаконними фінансовими операціями.

¹ Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення: Закон України, 14 жовтня 2014 р. № 1702-VII // Голос України. — 2014. — № 216.

Іншими словами — це заходи фінансового моніторингу, які проводяться на всіх фінансових ринках, ринку цінних паперів, ринках не фінансових професій і занять (нотаріальному), правоохоронними та контролюючими органами, — і носять у взаємозв'язку подекуди суперечливий характер.

Багато науковців та й практиків задавались запитаннями щодо ступеню виправданості законодавства з питань фінансового моніторингу, ще починаючи із 2002-го року — з часу прийняття першого Закону у цій сфері². Адже, одночасно із урегульованістю цих суспільних відносин, держава отримала інший негативний результат — покладання на приватний сектор до цього невластивих обов'язків щодо звітування державі про підозрілі операції своїх клієнтів.

Зустрічаються думки, що передбачені Законом механізми реалізації міжнародних вимог у цій сфері є надмірними і непропорційними (з огляду на ризики та характер суспільної небезпеки, задля попередження якої він запроваджується, та неможливість під час їх застосування належного забезпечення конституційних прав і свобод людини і громадянина), не враховують конституційної моделі організації влади в Україні і певною мірою виходять за межі міжнародно-правових зобов'язань України.

Критика цього законодавства доходить навіть до того, що утверджуються позиції, що відтворення окремих універсальних положень міжнародних угод або їх розширена інтерпретація без урахування вимог законодавства України не враховує вимог статті 3 Конституції України³, за якою права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, а утвердження та забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Насамперед це стосується реалізації вимог статті 32 Конституції України, оскільки як новим Законом, так і його попередниками, пропонується покласти обов'язок щодо збору персональної інформації, обсяг і межі якої законом вичерпно не визначені, на суб'єктів первинного фінансового моніторингу (якими є і нотаріуси).

Критичних ударів зазнають ці норми і тому, що положеннями Закону, окрім часткового покладення функцій держави щодо боротьби з відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом, на суб'єктів

² Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом: Закон України, 28 листопада 2002 р. № 249-IV // Голос України. — 2002. — № 233.

³ Конституція України: Закон України, 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. — 1996. — № 30.

Іншими словами — це заходи фінансового моніторингу, які проводяться на всіх фінансових ринках, ринку цінних паперів, ринках не фінансових професій і занять (нотаріальному), правоохоронними та контролюючими органами, — і носять у взаємозв'язку подекуди суперечливий характер.

Багато науковців та й практиків задавались запитаннями щодо ступеню виправданості законодавства з питань фінансового моніторингу, ще починаючи із 2002-го року — з часу прийняття першого Закону у цій сфері². Адже, одночасно із урегульованістю цих суспільних відносин, держава отримала інший негативний результат — покладання на приватний сектор до цього невластивих обов'язків щодо звітування державі про підозрілі операції своїх клієнтів.

Зустрічаються думки, що передбачені Законом механізми реалізації міжнародних вимог у цій сфері є надмірними і непропорційними (з огляду на ризики та характер суспільної небезпеки, задля попередження якої він запроваджується, та неможливість під час їх застосування належного забезпечення конституційних прав і свобод людини і громадянина), не враховують конституційної моделі організації влади в Україні і певною мірою виходять за межі міжнародно-правових зобов'язань України.

Критика цього законодавства доходить навіть до того, що утверджуються позиції, що відтворення окремих універсальних положень міжнародних угод або їх розширена інтерпретація без урахування вимог законодавства України не враховує вимог статті 3 Конституції України³, за якою права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, а утвердження та забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Насамперед це стосується реалізації вимог статті 32 Конституції України, оскільки як новим Законом, так і його попередниками, пропонується покласти обов'язок щодо збору персональної інформації, обсяг і межі якої законом вичерпно не визначені, на суб'єктів первинного фінансового моніторингу (якими є і нотаріуси).

Критичних ударів зазнають ці норми і тому, що положеннями Закону, окрім часткового покладення функцій держави щодо боротьби з відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом, на суб'єктів

² Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом: Закон України, 28 листопада 2002 р. № 249-IV // Голос України. — 2002. — № 233.

³ Конституція України: Закон України, 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. — 1996. — № 30.

недержавного сектору та за їх рахунок, певною мірою легалізується здійснення по суті оперативно-розшукової діяльності приватними особами. Наприклад, шляхом збору інформації про фінансовий стан клієнтів, їх ідентифікаційні дані, ризикові фінансові операції — та надання такої інформації до підрозділу фінансової розвідки (Держфінмоніторингу).

Однак, захист національної безпеки та економічного добробуту громадян і держави повинен базуватись, інколи, і не на зовсім безспірних засадах.

Локомотивом для розробки такого законодавства в Україні, а також для постійного (подальшого) його удосконалення є міжнародні зобов'язання, які наша держава гарантує, як член Організації Об'єднаних Націй. Це дотримання Стандартів Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF).

16 лютого 2012 року на Пленарному засіданні FATF схвалено останню редакцію оновлених Рекомендацій FATF⁴.

Новий Закон прийнято в першу чергу для імплементації цих міжнародних стандартів. Однак, не слід забувати і те, що метою його прийняття є і виконання домовленостей в рамках угоди «стенд-бай» (SBA) з Міжнародним валютним фондом та урахування пропозицій до національного законодавства експертів Комітету Ради Європи з оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL).

Закон підтримано в рамках антикорупційних ініціатив Уряду та підтверджує європейський вибір розвитку нашої держави.

Законом пропонується комплексно удосконалити національне законодавство в сфері фінансового моніторингу за такими напрямками:

- запровадження національної оцінки ризиків системи фінансового моніторингу та удосконалення ризик-орієнтовного підходу;
- виокремлення заходів щодо боротьби із фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;
- зміни до підходу щодо визначення предикатних злочинів (включення податкових злочинів до предикатних);
- вдосконалення законодавчих аспектів, які впливають на якість розслідування злочинів з легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом;

⁴ Міжнародні стандарти з протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму і розповсюдженню зброї масового знищення: [Електронний ресурс]. — Режим доступу: [http:// www.sdfm.gov.ua/content/file/Site_docs/2012/22.03.2012/1.pdf](http://www.sdfm.gov.ua/content/file/Site_docs/2012/22.03.2012/1.pdf)

недержавного сектору та за їх рахунок, певною мірою легалізується здійснення по суті оперативно-розшукової діяльності приватними особами. Наприклад, шляхом збору інформації про фінансовий стан клієнтів, їх ідентифікаційні дані, ризикові фінансові операції — та надання такої інформації до підрозділу фінансової розвідки (Держфінмоніторингу).

Однак, захист національної безпеки та економічного добробуту громадян і держави повинен базуватись, інколи, і не на зовсім безспірних засадах.

Локомотивом для розробки такого законодавства в Україні, а також для постійного (подальшого) його удосконалення є міжнародні зобов'язання, які наша держава гарантує, як член Організації Об'єднаних Націй. Це дотримання Стандартів Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF).

16 лютого 2012 року на Пленарному засіданні FATF схвалено останню редакцію оновлених Рекомендацій FATF⁴.

Новий Закон прийнято в першу чергу для імплементації цих міжнародних стандартів. Однак, не слід забувати і те, що метою його прийняття є і виконання домовленостей в рамках угоди «стенд-бай» (SBA) з Міжнародним валютним фондом та урахування пропозицій до національного законодавства експертів Комітету Ради Європи з оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL).

Закон підтримано в рамках антикорупційних ініціатив Уряду та підтверджує європейський вибір розвитку нашої держави.

Законом пропонується комплексно удосконалити національне законодавство в сфері фінансового моніторингу за такими напрямками:

- запровадження національної оцінки ризиків системи фінансового моніторингу та удосконалення ризик-орієнтовного підходу;
- виокремлення заходів щодо боротьби із фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;
- зміни до підходу щодо визначення предикатних злочинів (включення податкових злочинів до предикатних);
- вдосконалення законодавчих аспектів, які впливають на якість розслідування злочинів з легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом;

⁴ Міжнародні стандарти з протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму і розповсюдженню зброї масового знищення: [Електронний ресурс]. — Режим доступу: [http:// www.sdfm.gov.ua/content/file/Site_docs/2012/22.03.2012/1.pdf](http://www.sdfm.gov.ua/content/file/Site_docs/2012/22.03.2012/1.pdf)

- зміни до Кримінального процесуального кодексу України (щодо підслідності злочинів з легалізації);
- здійснення фінансового моніторингу щодо національних публічних діячів та посадових осіб міжнародних організацій;
- встановлення порогу для міжнародних грошових переказів;
- зняття порогових сум для здійснення фінансового моніторингу ріелторами та нотаріусами;
- виключення осіб, які здійснюють операції з готівковими коштами на суму понад 150000 грн., з числа суб'єктів первинного фінансового моніторингу за рахунок введення обов'язкового моніторингу таких операцій банківськими установами;
- поліпшення процедури зупинення фінансових операцій.

Безумовно всі вище перелічені новели потрібні та актуальні в сьогоденних умовах. Навряд чи хтось буде вдаватись у суперечку щодо доцільності вдосконалення якості розслідування злочинів з легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або ж здійснення моніторингу фінансових операцій національних публічних діячів.

Закон дійсно комплексно вирішує поставлену перед ним мету правового регулювання, так як одночасно вносить зміни до низки інших законодавчих актів, серед яких Цивільний, Кримінальний, Кримінальний процесуальний Кодекси та Кодекс України про адміністративні правопорушення, Закони України «Про банки і банківську діяльність», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», «Про страхування», «Про кредитні спілки», «Про боротьбу з тероризмом», «Про громадські об'єднання», «Про виконавче провадження», «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», «Про нотаріат» та ін.

Майже всі норми нового Закону по своїй сутності є нормами, які впливають із попереднього Закону про боротьбу з відмиванням, та зумовлені необхідністю впровадження міжнародних стандартів у цій сфері.

Тому, діяльність нотаріусів, як суб'єктів первинного фінансового моніторингу, щодо збору інформації про свого клієнта є необхідним чинником для виявлення підозрілих фінансових операцій, що можуть бути пов'язані з відмиванням коштів або фінансуванням тероризму. Крім того, ця інформація потрібна нотаріусу для проведення оцінки ризиків діяльності таких осіб.

Слід підкреслити, що Закон не змінює існуючі на сьогоднішній день принципи роботи нотаріусів, як суб'єктів первинного

- зміни до Кримінального процесуального кодексу України (щодо підслідності злочинів з легалізації);
- здійснення фінансового моніторингу щодо національних публічних діячів та посадових осіб міжнародних організацій;
- встановлення порогу для міжнародних грошових переказів;
- зняття порогових сум для здійснення фінансового моніторингу ріелторами та нотаріусами;
- виключення осіб, які здійснюють операції з готівковими коштами на суму понад 150000 грн., з числа суб'єктів первинного фінансового моніторингу за рахунок введення обов'язкового моніторингу таких операцій банківськими установами;
- поліпшення процедури зупинення фінансових операцій.

Безумовно всі вище перелічені новели потрібні та актуальні в сьогоденних умовах. Навряд чи хтось буде вдаватись у суперечку щодо доцільності вдосконалення якості розслідування злочинів з легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або ж здійснення моніторингу фінансових операцій національних публічних діячів.

Закон дійсно комплексно вирішує поставлену перед ним мету правового регулювання, так як одночасно вносить зміни до низки інших законодавчих актів, серед яких Цивільний, Кримінальний, Кримінальний процесуальний Кодекси та Кодекс України про адміністративні правопорушення, Закони України «Про банки і банківську діяльність», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», «Про страхування», «Про кредитні спілки», «Про боротьбу з тероризмом», «Про громадські об'єднання», «Про виконавче провадження», «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», «Про нотаріат» та ін.

Майже всі норми нового Закону по своїй сутності є нормами, які впливають із попереднього Закону про боротьбу з відмиванням, та зумовлені необхідністю впровадження міжнародних стандартів у цій сфері.

Тому, діяльність нотаріусів, як суб'єктів первинного фінансового моніторингу, щодо збору інформації про свого клієнта є необхідним чинником для виявлення підозрілих фінансових операцій, що можуть бути пов'язані з відмиванням коштів або фінансуванням тероризму. Крім того, ця інформація потрібна нотаріусу для проведення оцінки ризиків діяльності таких осіб.

Слід підкреслити, що Закон не змінює існуючі на сьогоднішній день принципи роботи нотаріусів, як суб'єктів первинного

фінансового моніторингу, а навпаки конкретизує їх, уточнює та упорядковує.

Однак, незважаючи на позитивний ефект захищеності економічної безпеки та добробуту суспільства, якого вже вдалося досягнути прийнятим Законом, завжди є що удосконалювати далі.

В першу чергу це стосується розробки нової підзаконної бази нормативних актів, спрямованої на реалізацію Закону. Це нові акти Кабінету Міністрів України, суб'єктів державного фінансового моніторингу, правоохоронних органів.

Закон не є панацеєю від легалізації «кримінальних» активів або ж фінансування тероризму. Ефективність роботи учасників національної системи фінансового моніторингу, хоч і залежить прямо від належного правового регулювання, але може й піддаватись впливам інших чинників (в т.ч. корупціогенних). Тому реальний соціальний ефект від прийняття цього Закону за найскромнішими оцінками варто очікувати не раніше року після набрання ним чинності.

Досягнуту ефективність зможуть оцінити експерти Комітету Ради Європи з оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL), які будуть оцінювати Україну на предмет дотримання міжнародних стандартів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

Тому державним органам та приватному сектору рівнозначно слід не тільки розуміти дух прийнятого Закону, а й показати високу ефективність його правозастосування.

Ці методичні матеріали є комплексним авторським дослідженням, що ґрунтується на новому законодавстві у сфері фінансового моніторингу (в тому числі на підзаконних нормативно-правових актах, що були прийняті на виконання нового Закону), та охоплює найбільш цікаві для нотаріальної спільноти питання організації фінансового моніторингу.

фінансового моніторингу, а навпаки конкретизує їх, уточнює та упорядковує.

Однак, незважаючи на позитивний ефект захищеності економічної безпеки та добробуту суспільства, якого вже вдалося досягнути прийнятим Законом, завжди є що удосконалювати далі.

В першу чергу це стосується розробки нової підзаконної бази нормативних актів, спрямованої на реалізацію Закону. Це нові акти Кабінету Міністрів України, суб'єктів державного фінансового моніторингу, правоохоронних органів.

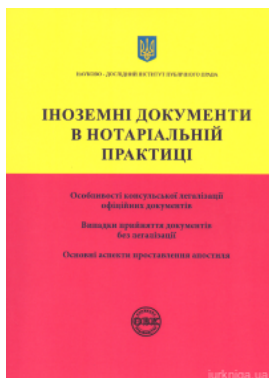
Закон не є панацеєю від легалізації «кримінальних» активів або ж фінансування тероризму. Ефективність роботи учасників національної системи фінансового моніторингу, хоч і залежить прямо від належного правового регулювання, але може й піддаватись впливам інших чинників (в т.ч. корупціогенних). Тому реальний соціальний ефект від прийняття цього Закону за найскромнішими оцінками варто очікувати не раніше року після набрання ним чинності.

Досягнуту ефективність зможуть оцінити експерти Комітету Ради Європи з оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL), які будуть оцінювати Україну на предмет дотримання міжнародних стандартів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

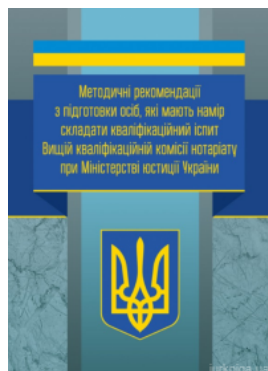
Тому державним органам та приватному сектору рівнозначно слід не тільки розуміти дух прийнятого Закону, а й показати високу ефективність його правозастосування.

Ці методичні матеріали є комплексним авторським дослідженням, що ґрунтується на новому законодавстві у сфері фінансового моніторингу (в тому числі на підзаконних нормативно-правових актах, що були прийняті на виконання нового Закону), та охоплює найбільш цікаві для нотаріальної спільноти питання організації фінансового моніторингу.

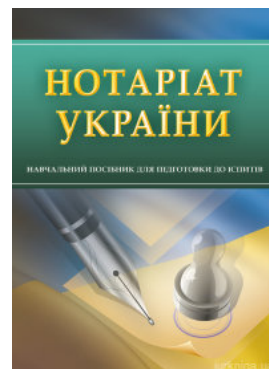
Книги, які можуть вас зацікавити

Іноземні документи в
нотаріальній практиці

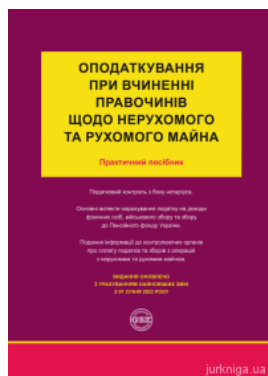
Методичні
рекомендації з
підготовки осіб, які
мають намір скласти
кваліфікаційний іспит
Вищій кваліфікаційній
комісії нотаріату при
Міністерстві...

Нотаріат України.
Навчальний посібник
для підготовки до
іспитів

Заповіти: зразки
нотаріальних
документів

Оподаткування при
вчиненні правочинів
щодо нерухомого та
рухомого майна

Цивільний Кодекс
України

Перейти до галузі права
Нотаріальне право

[Перейти на сайт →](#)